

service, en bedre service, men vi er overbevist om, at det alene kan ske, hvis man sikrer arbejdsro for postvæsenet ved at sikre et arbejdsklima, hvor de ansatte trygt kan regne med, at det ikke er deres lønudgifter, der skal styres væk.

Vi er enige i, at der skal tænkes nyt, men uægtelig i andre retninger. Vi kunne ønske forbedringer, der kunne sikre, at miljøet ikke blev belastet. Derfor kunne vi foreslå, at det blev indføjet, at postens befordringsmidler skal være miljøvenlige, at posten, HT og DSB forpligtes til i samarbejde at etablere forsøg med miljøvenlige transportmidler. Man kunne forestille sig, at de miljøvenlige og samfundsnyttige eksperimenter skal refunderes af det udbytte, som postvæsenet ifølge postforliget er forpligtet til at aflevere til staten.

Vi kunne også ønske, at postvæsenet skulle forpligtes til at etablere udvidet postservice samt nærbutikker på småøer og i tyndt befolkede egne, hvis en kommune eller et beboerråd i området foreslår det, og dermed danne en krystalkim i de små samfunds overlevelse. Finansieringen af sådanne etableringsudgifter kunne også afholdes af de 2,6 mia. kr., som staten ellers skulle have haft. Sådanne overvejelser er helt tydeligt ikke inde i overvejelserne i de foreliggende lovforslag.

»Think big« synes at være trafikministerens tankeverden: Posten, HT, DSB og telefonen – lad os tage det hele med det samme. Hele vores infrastruktur skal styres, ikke af samfundsmæssige hensyn, ikke af sociale hensyn, men alene med driftsøkonomisk rentabilitet som ledestjerne, og åbenheden vil det være så som så med. Lov om offentlighed i forvaltningen bliver mildest talt sat ud af kraft, for der er jo ikke tale om forvaltning mere, men om driftsledelse med alt, hvad det indebærer af forretningshemmeligheder i konkurrencegrundlovens hellige navn. Og når vi fremover ønsker at stille spørgsmål, der vedrører strategiske samfundsmæssige udviklingslinjer, til en trafikminister, vil vi få den samme type svar, som jeg fik i går på spørgsmål vedrørende ASF – svar af typen: »Det kan jeg ikke svare på!« eller »Det er driftsøkonomiske hensyn!« eller »Det har ledelsen ikke oplyst over for mig!« og lign. At det er stik imod Enhedslistens udviklingslinje, kan ikke forekomme overraskende.

Nu er det naturligvis bekvemt, at man kan trylle 2,6 mia. kr. frem til dækning af huller i finansloven, men det er ikke indlysende, at post-

befordringen vil have godt af den transaktion. Enten er det tryllepenge, der kun står på et papir, eller også er det udtryk for reel værdi, men så er det altså en reel værdi, der trækkes ud af et postvæsen, der allerede længe har holdt for.

Det er en lang række af første skridt, vi her er i færd med at tage i en katastrofal udvikling for vores infrastruktur – og det er en bemærkning, jeg måske især vil rette til SF – en lang række af første skridt.

Men det ligger ikke til mig at fortvivle. Op og ned går Jordens veje, en lang række af infrastrukturens funktioner har i ældre tid været varetaget af private og er senere blevet samfundsgjort. Tænk bare på et omfattende net af privatbaner, der blev en del af DSB. Jeg sætter derfor min lid til, at der på et tidspunkt igen bliver sund fornuft eller måske bare et flertal i Folketinget til igen at gøre vores infrastruktur – og herunder posten – til en integreret del af vores samfundsliv og ikke et rentabilitetsstyret konkurrencecirkus.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne fremføre følgende:

CD har som bekendt deltaget i den indgåede aftale om postvæsenets fremtidige ordning, og som følge heraf støtter vi naturligvis begge lovforslag. Som vi for længst har anmeldt over for regeringen og over for de i aftalen deltagende partier, vil vi dog gerne fastholde, at denne omfattende og meget detaljerede lovgivning underkastes en grundig udvalgsbehandling.

Lovforslaget er for nogle dage siden sendt til høring hos de mange organisationer, firmaer og instanser, som den nye organisationsform og de nye regler har stor betydning for. Det er derfor overordentlig vigtigt, at der ikke sløses med disse høringer, ligesom de, der ønsker det, må have tid til at komme til udvalget og fremlægge deres behov og synspunkter.

Meget væsentligt er det ikke mindst, at personaleorganisationerne kommer til orde. Der skal være tid til grundigt at motivere og inspirere de mange tusinde medarbejdere på en måde, så de både bakker loven og dens intentioner op.

CD insisterer altså på, at der ikke sjaskes med disse forslag, da de jo indeholder en mængde detaljer, som må være overvejet og gennemdrøftet.

Den nye postordning skal og må blive en succes fra starten. Den fornemme danske postkvali-